# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **X. Q. V.**, zastoupeného Mgr. Zbyňkem Stavinohou, advokátem se sídlem Brno, Joštova 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 4. 2007, č. j. 56 Az 221/2006 - 55,

**t a k t o :**

**I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

**II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## O d ů v o d n ě n í :

Žalobce jako stěžovatel brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 26. 6. 2006, č. j. OAM-181/VL-07-05-2006. Tímto rozhodnutím mu nebyl udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), a bylo rozhodnuto, že se na něho nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Krajský soud dospěl v napadeném rozsudku k závěru, že žalobce požádal o azyl ve snaze vyhnout se hrozícímu správnímu vyhoštění, přičemž žádný z azylových důvodů u něho nebyl naplněn.

Stěžovatel proti tomu v kasační stížnosti zejména namítá, že se soud vůbec nezabýval možností udělení azylu z humanitárních důvodů, ač to bylo žalobní námitkou. Přitom trpí vážnými zdravotními problémy vyžadujícími soustavné léčení. Hodnocení jeho zdravotního stavu správním orgánem nepovažuje za přesvědčivé.

Po shledání přípustnosti kasační stížnosti se zdejší soud musel zabývat její přijatelností ve smyslu § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále též „s. ř. s.“), tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, www.nssoud.cz. V tomto rozhodnutí shledal mj. jako jeden z možných případů přijatelnosti kasační stížnosti situaci, kdy by bylo v napadeném rozhodnutí

krajského soudu zjištěno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.

Krajský soud sice ve stěžovatelově případě pochybil, neboť se nezabýval jeho námitkou, že mu měl být udělen humanitární azyl s ohledem na jeho špatný zdravotní stav, avšak toto pochybení nebylo schopné jakkoli ovlivnit stěžovatelovo hmotně-právní postavení ani zákonnost závěru obsaženého v rozsudku krajského soudu. Účelem humanitárního azylu a přezkumem výroků rozhodnutí o této formě azylové ochrany se Nejvyšší správní soud zabýval již mnohokrát (viz např. rozsudky ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 - 38, nebo ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48, všechny dostupné na www.nssoud.cz) a vždy dospěl k závěru, že na udělení azylu z humanitárního důvodu podle § 14 zákona o azylu nemá žadatel subjektivní právo. Správní orgán o něm rozhoduje na základě správního uvážení; jeho rozhodnutí přezkoumává soud pouze v omezeném rozsahu, a to z hlediska dodržení příslušných procesních předpisů (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a toho, zda se správní orgán nedopustil libovůle.

V daném případě se žalovaný ve svém rozhodnutí podrobně zabýval stěžovatelovým zdravotním stavem a také tím, proč mu z tohoto důvodu neudělil humanitární azyl (viz str. 4 a 5 jeho rozhodnutí), přitom postupoval v souladu s procesními předpisy a nelze hovořit o tom, že by se dopustil libovůle. Pokud pak za této situace krajský soud nepřezkoumal neudělení humanitárního azylu, nýbrž se zaměřil na ostatní stěžovatelova tvrzení, nejednalo se o natolik zásadní pochybení, aby mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.

Poukazuje-li stěžovatel na splnění podmínek humanitárního azylu, je třeba ho nasměrovat na shora citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a k otázce legalizace pobytu pak na rozsudek zdejšího soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 Azs 138/2004 - 44, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 397/2004.

Pochybení krajského soudu tak nemohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele a ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele a shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. října 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu